

-2000-

SENTÈNCIA de 19 de juny de 2003

Dret a la jurisdicció: determinació del seu abast.
- Aplanament a la demanda: efectes.- Costes: criteris per a la seva imposició.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 18 de maig del 2000, el Sr. Josep P.LL. va subscriure prop l'entitat Banc Agricol i Comercial d'Andorra SA, una pòlissa de crèdit en compte corrent, segons la qual, el Sr. Josep P.LL. era autoritzat a girar en descobert fins la quantitat màxima de 2.500.000 PTA, amb venciment el 18 de maig del 2001.

II.- El Banc Agricol i Comercial d'Andorra, esdevingut durant el mes de maig del 2002, Andorra Banc Agricol REIG SA (ANDBANC), va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. Josep P.LL. en reclamació de la quantitat de 11.267,26 euros corresponent al ròssec deutor del compte corrent del mateix, a la data del 13 de maig del 2002, amb els interessos i comissions a partir del dia 13 de maig del 2002.

III.- El Sr. Josep P.LL. va aplanar-se parcialment a la demanda, reconeixent el deute principal que li reclama el banc.

IV.- Per sentència de data 11 de desembre del 2002, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant íntegrament la demanda de l'agent, va condemnar el Sr. Josep P.LL. a pagar a l'entitat bancària "ANDBANC", la quantitat de 11.267,26 euros, incrementada amb els interessos i comissions bancaris liquidats trimestralment i calculats al tipus per a "descobert en compte" -en quant a l'interès- i per a "préstecs i crèdits" -en quant a la comissió- successivament en vigor segons l'Agrupació de Bancs Andorrans, d'ençà el dia 13 de maig d'enguany..., imposant-li les costes processals causades.

V.- Contra aquesta resolució, el Sr. Josep P.LL. ha interposat recurs d'apel·lació.

VI.- La part que recorre sol·licita: que es declari la nul·litat de la sentència impugnada en base a la vulneració de l'article 10 de la Constitució, per no haver-se respectat el procés degut al no considerar els efectes de dret i processals de la petició de l'acció processal d'aplanament, i per haver declarat impertinents totes les proves del defenent; que es declari apartat en dret i abusi l'embargament formulat contra el patrimoni del defenent, en una quantitat de 112.200 euros, superior a deu vegades l'import suposadament del deute; que es declari ajustat a dret civil, l'aplanament formulat en el moment processal pel defenent i considerar l'import principal del deute valorat en 11.267,26 euros, reclamat pel banc demandant, sense interessos; que no es faci imposició de costes judicials i honoraris professionals, pels motius de la manca de requeriment previ a la demanda de pagament del deute i, per l'exercici de l'aplanament de l'acció del banc demandant.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- S'ha de posar prèviament de manifest que no existeix en autes cap vulneració de l'article 10 de la Constitució que garanteix un procés degut. El Sr. Josep P.LL. fa una confusió total entre d'una part, aquell dret que assegura a tot litigant un procés davant una jurisdicció predeterminada per la Llei i substanciat segons un procediment legal i aplicable a tots, com fou el cas d'autes, i d'altre part, la interpretació que fa el Tribunal de la normativa aplicable al litigi. La determinació dels efectes de dret i/o processals de l'aplanament, així com l'oportunitat de practicar o no algunes proves, fan part de l'apreciació i de l'aplicació del dret pel Tribunal, en tota independència i sobirania i no tenen res a veure amb el dret constitucional a la jurisdicció.

II.- Pel que fa a les circumstàncies de l'embargament preventiu, la pretensió del recurrent s'ha de desestimar completament, atès que el mateix no ha interposat cap recurs contra l'Aute que va decretar la mesura i que el present procediment només es limita a la qüestió de fons del litigi.

III.- L'aplanament a la demanda és l'acceptació pel demandant dels fets o part dels fets de les pretensions de l'actor, sense reserves ni condicions. L'aplanament pot ser total, el que resulta l'estimació de la petició del agent, o parcial, i en aquest cas el litigi romana respecte a les pretensions de la part demandant, que no han estat acceptades pel defenent. Per tant no hi ha res a afegir al raonament de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles que està perfectament ajustat al dret i que s'ha de confirmar.

IV.- L'acció judicial interposada per l'entitat bancària no està sotmesa a cap requeriment previ i per tant l'absència d'una tal formalitat no pot tenir cap efecte al moment d'imposar les costes judicials. L'acceptació de la demanda de l'agent demostra la legitimitat de la reclamació judicial del mateix, i en conseqüència, en virtut del principi de venciment, generalment aplicat al Principat, és de manera absolutament correcte i escaient, que el primer jutge ha posat les despeses judicials a càrrec de la part defenent.

V.- Per aplicació del mateix principi s'ha d'imposar les costes de segona instància a la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Josep P.LL.; **confirmar** en totes les seves disposicions la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles del dia 11 de desembre del 2002; **condemnar** el Sr. Josep P.LL. al pagament de les costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-